

Forfatter: Gjerlew,

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Gjerlew (1808-01-20)

Citation: Gjerlew, : "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Gjerlew (1808-01-20)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 258. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000051.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Gjerlew, , *Breve fra og til Hans Christian Ørsted,*

Til H. C. Ørsted.

Rendsborg den 20de Januar 1808.

Du lever altsaa! nu det er dog altid Noget — og Du skriver — det er endnu mere — og skriver endog Galanterier — lutter Særsyn — siig mig dog engang, bliver Du saadan ved til Aarets Ende? Du filosofierer og Du fortæller.

Men at Du gjør Vers — alenlange Hexametre med nysselige Aladdinsk-Noureddinske Allegorier — som man læser her paa Eiderens Bred, see det er stærkt — det er et nyt Fænomen — for at opleve det, maatte en Krig udbyrde mellem Danmark og England — Skade, at jeg glemte at bestille nogle rimede Vers hos Dig, Du Pe'er Syv! til vor Fest og Fødsels Høitid her — nu har Guldberg og Staffeldt faaet Fortjenesten og Æren

Du taler om skrevne Prygl — ja! kjendte jeg ikke Din s. 259aandelige Callus, saa vilde det maaskee have været muligt at gjøre dette Forsøg med Dig — men jeg veed, at Du paa Sjælen er ligesaa haardfør og kjæk, som Du Paa. Legemet er ømskindet og bange — mine Næver vilde Du frygte meget mere end min Pen — og Forholdet blev omvendt — den Uskyldige kom her tilkort — at skjændes skriftlig eller mundtlig med Dig er jeu perdu — jeg kjender Din virtuosité bedre. Men at Du er saa lud-skind-doven, saa lunken — saa valen — i Din lille Professorsjæl, ei at kunne offere et Menneske, der saalænge har baaret over med Din Syndefuldhed, et Par Linier, og til Tak for hans Langmodighed give ham et Par gode Ord — et Par af Dine eiendommelige Fraser, naar den gode Aand er over Dig, som Du veed der in tantâ inopia hominum glæder mig usigeligt — see det er karnaliøsk — som Du gjerne maa udlede af carnalis — eller af Carnaille, alt som Du lyster — og bedst veed, vil og kan.

Du har Intet at skrive om — Du er fattig — naar er Du bleven det? Nei! Du er gjerrig, lumpen, smudsig gjerrig paa Ord. — Øs af Dit rige Væld — og bild sig ei ind, min Fa'er! at han kaster sine Perler for Sviin — fordi han ei skriver til Fichte eller Ritter — eller for den lærde Verden — som Dine Olden vel ville smage — og omendskjøndt Du læser for Damer etc-, saa kan Du gjerne skjænke den, som her beærer Dig med sit Venskab — nogle ringe Tanker af dine Fonds — husk paa, hvor ofte jeg paa Parises slibrige Bane var Din Mentor — og vær taknemmelig — det er en smuk Dyd. — Næsten har jeg troet, Du var bleven forelsket og gik paa Freyers Füssen — thi da glemmer man Alt for den Himmel, man lever i — Nube pro Junone — og næsten troer jeg, Du er en Smule forelsket — thi Taushed og Poesie ere sikke Tegn — also gratulire schönstens! Herr Nachbar! —

17*

s. 260 Det maa klæde Dig godt! gift sig min Ven, werden Ihn schon finden — wenn er nicht zu Hause ist.

Jeg kunde nu sige Dig meget om vor forestaaende Fête — og burde næsten gjøre det, for at kjede Dig tilbørlig — jeg kunde sige Dig meget om vort mageløse Theater og tier blot af Ædelmodighed. — Jeg kunde sige Dig noget om en vis elskværdig Pige her — en høist elskværdig Skabning — og tier for at ærgre Dig, da jeg kjender Din Nysgjerrighed — jeg kunde fortælle Dig Ting, som vilde more Dig og tier for at straffe Dig. — Jeg forlanger ingen Avisnyheder — Commerce-Collegiet har Dagen og Monitøren — men mine Venners Aand ønsker jeg fraværende at nyde og glæde mig ved — og derfor vil jeg, at Du især skal skrive — om Du troer mig det værd.

Oehlenschlägers Poesier ere i de rigtige Hænder — Mørch fra Paris vil snart besøge Dig — han har Brev med fra Oehlenschläger til Din Svigerinde.

Hils Din retskafne Broder og hans elskværdige Kone, hver for sig, meget — hils Steffens og Kone meget — og alle vore øvrige fælleds Bekjendte — Gud veed, naar vi atter sees — min Hu stander mod Syden — jeg erindrer ei mit sidste Ophold i Kjøbenhavn med Glæde just, men vel at jeg skylder Dig mangt et lykkeligt Øieblik.

Din
Gjerlew *).